

Zaměřeno na Království

Roč. 26 č. 12

Anthony Buzzard, editor

Září, 2024

Co se můžeme naučit od čínských křesťanů

Barbara Buzzard

"Ve většině společností rodiče za své děti položí život a ochotně zemrou, aby jejich synové a dcery zůstali naživu. Je zvláštní, že právě tyto děti, pro které jejich milující rodiče přinesli tolik obětí, se nyní rozhodují zabít své vlastní nenarozené děti."¹

Kde se to podle vás v současnosti děje? Hádali byste, že je to Čína, kde až do roku 2015 platila "politika jednoho dítěte",² a potraty se tak staly extrémně běžnou záležitostí?³ Nebo byste hádali, že je to Západ, kde se "práva žen" stala téměř novým náboženstvím? V naší svobodné západní kultuře se setkáváme se stejným rozparem – se stejným stavem, kdy rodiče, kteří by za své děti položili vlastní život, nyní žijí v kultuře, kde se tyto děti rozhodují pro zabití vlastních dětí. Není šokující, že jsme na Západě dospěli do stejně nemorálního postavení jako Číňané?

Ve společnosti, jako je čínská, která klade důraz na dobro celku, má stát práva a zájmy, které jsou nadřazeny zájmům jednotlivce. To znamená, že žádný jednatel nemá jinou hodnotu než přínos pro celek. Tato filozofie se naplňuje, když se nenarozené dítě považuje za přítěž pro společnost, a proto musí zemřít pro dobro všech. *Jaká ohavná lež je zde na místě – že potrat je dobrý pro společnost.*

Na Západě, kde klademe důraz na individuální lidská práva, se tato filozofie naplňuje, když se rodiče rozhodnou, že dítě musí zemřít, protože neodpovídá jejich plánům a přáním. *Jaká odporná lež je zde na světě – že potrat je pro jedince dobrý.*

V obou případech se jedná o smrt nevinných, která na mnoha místech Západu zahrnuje potrat až do okamžiku

ku porodu. Představte si, prosím, *okamžik těsně před narozením* – nebylo by zlem podepsat se pod toto zabíjení?

Knihy *The Lives of the Innocents* musela být napsána anonymně, aby autor nebyl potrestán. "V Číně je denně zabito 35 000 dětí potratem. To v součtu činí téměř 13 milionů za rok! Kromě toho miliony potratových pilulek způsobují nesčetná nedokumentovaná úmrtí nenarozených dětí."⁴

Vězte, že: "Mnoho nepovolených tajných pohřebišť vzniklo v těsné blízkosti potratových zařízení; zármutek milionů čínských žen je hluboký a má za následek šířící se deprese a utrpení."⁵ Jak je možné, že to, co se mylně nazývá 'rutinní lékařský zákrok', může způsobit milionům žen muka, pocit viny a hanbu?

Jednoduchá, a přesto hluboce obdivuhodná biologie, která je čínským křesťanům předkládána, odhaluje oddaného autora a milovníka života, např. "V pátém měsíci má dítě kompletní kůži, vlasy a nehty. Dítě je někdy vzhůru a někdy spí – dítě může snít. Dítě není plně vyvinuté a je teprve v polovině cesty k plnému početí, ale je to člověk, skutečná lidská bytost, která by mohla přežít a žít, kdyby se narodila v tomto okamžiku. V této fázi se často provádějí potraty. Když by se dítě mohlo narodit živé, je místo toho zabito. Dítě v děloze tiše křičí a kope... a již rostoucí vztah s matkou je *uhašen předčasnou smrtí*."⁶

Naprosté rouhání, toto zabíjení dětí bylo v Číně nařízeno, ale lidé ze Západu si ho zvolili a mnozí naši političtí představitelé ho podporují, oslavují a potvrzují. *Jsmo prosáklí hříchem.*

V Číně, kde možná nejsou k dispozici takové příručky biologie jako na Západě, bojuje kniha *Innocents* proti lži, že nenarozené dítě je pouze plod, touto výzvou: Není možné, aby muž a žena počali něco jiného než

¹ Anonym, *The Lives of the Innocents*, zdarma online v čínštině a angličtině na creation.com/study-guide-main-list (str. 54).

² Pokud bylo první dítě dívka, bylo druhé dítě povoleno po roce 2015. Poté byla v roce 2016 zrušena politika jednoho dítěte, což umožnilo druhé dítě a později byl tento limit zvýšen na tři (z důvodu úbytku pracovní síly). *World Business*

Watch předpovídá, že do roku 2030 bude v Číně počet domácích zvířat převyšovat počet dětí.

³ Protože někteří rodiče chtěli pouze chlapce, můžete si jen představit, kolik dívek bylo zničeno.

⁴ *Ibid.*, s. 31.

⁵ *Ibid.*, s. 31.

⁶ *Ibid.*, s. 38.

lidské dítě! Zastánci potratů používají argument, že dítě v děloze není zcela totéž jako ty živé. *Ospravedlnění potratů je založeno na pohledu na nenarozené dítě jako na podčlověka. Západ ovšem své občany bezostyšně mate tvrzením: "Není to dítě, je to plod."* Jedná se o rozlišování bez rozdílu. Je to kruté a zkrešlené srovnání, *lež velkých rozměrů!*

Zneužití Písma

k obhajobě zabíjení nenarozených dětí

Nejzajímavějším bodem v opozici k těm, kteří tvrdí, že dech je počátkem lidského života, je toto: Mrtví již nejsou lidmi? Samozřejmě, že jsou! Mrtví a ti, kteří nedýchají, zůstávají lidmi (Zj 6:9). Potvrzuje to úcta k mrtvým, kterou v našich kulturách právem projevíme. Mrtví nepřestávají být lidmi.

Exodus 21:22-23 je překrucován zastánci potratů:

"Pokud se muži perou a uhodí těhotnou ženu a její dítě se narodí předčasně, ale nedojde k vážnému zranění, ten, kdo ji udeřil, bude jistě potrestán podle toho, co po něm bude požadovat manžel ženy, a zaplatí to, co rozhodne soud. Pokud však dojde k vážnému zranění, pak dáš život za život, oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nohu za nohu, popáleninu za popáleninu, ránu za ránu, modřinu za modřinu."

Tento text Písma se netýká potratů. Je o *neúmyslném* poškození dítěte (což je opak potratu). Nemluví o *úmyslném* zabití dítěte v děloze. Scénář se týká dvou mužů, kteří se perou a neúmyslně zraní těhotnou ženu, takže se její dítě narodí předčasně, nikoliv že dítě zemře. Zastánci potratů však říkají, že tento incident má za následek smrt dítěte, a protože se pak nevykonává trest smrti, musí být zabití dítěte v pořádku nebo bez následků.

"Každý spolehlivý překlad však ukazuje, že to vůbec nemá tento smysl... Jednoduše tato pasáž říká a znamená: pokud se muži perou a zraní těhotnou ženu, takže se její dítě narodí předčasně, a přesto nedojde k žádné újmě [dítě je zdravé a žije], bude potrestán přiměřeně... Je to velmi silná opora pro uznání plného lidství nenarozeného dítěte... pokud by někdo způsobil smrt nenarozeného dítěte, trestem by byla smrt – život za život."⁷

S tím souhlasí i poznámka NET Bible: "*Dítě se narodilo předčasně:* Tato věta vyvolala řadu diskusí. Může znamenat, že dítě bylo zabito, jako při potratu; nebo může znamenat, že došlo k předčasnému porodu. Druhý názor je zde zastáván vzhledem ke způsobu, jakým je celý oddíl napsán: (1) 'její děti vyjdou' odráží narození, a ne ztrátu dětí, (2) nejde o vážnou škodu a (3) platba má být stanovena pro případnou odměnu... U. Cassuto říká, že smyslem této věty je, že nezemře ani žena, ani děti, které se narodí."

Opět platí, že tato pasáž se netýká potratů. Je tragédií, že se tento mylný argument dodnes používá ke schvalování zabití dítěte stvořeného k Božimu obrazu. Tato pasáž se týká *nechtěného* zranění. Není o *úmyslném* zabití nevinného dítěte.

Otevření očí

Jeden čínský křesťan nám dává nahlédnout do obtíží, kterým čelí. Když se stala křesťankou, měla již dceru, ale krátce nato otěhotněla. Mít druhé dítě by znamenalo, že přijde o práci a možná i o byt. Byla vyděšená, ale její pastor k ní promluvil pravdu: "Jen Bůh má právo na život." Říká, že ze strachu před Bohem se rozhodla si dítě nechat. V noci skutečně slyšela, jak policie klepe na dveře, aby donutila těhotné ženy jít do nemocnice na potrat! Pomohla jí v tom vroucí modlitba. Porodila zdravého chlapce a byla nějakým způsobem ušetřena obvyklých pokut s tím spojených. Nejenže je zaplacení obrovské pokuty trestem za druhé dítě, ale společenské předsudky vůči "nelegálnímu dítěti" byly silné. Neexistovala žádná "svoboda a spravedlnost pro všechny", žádná "nezcizitelná práva".

Tato kniha radí křesťanům, aby se v modlitbě rozhodli poslouchat spíše Boha než člověka (Sk 4:19; 5:29) a odmítli se podílet na nesmyslném a brutálním zabíjení nenarozených dětí. Dovedete si představit, jakou odvahu to v této společnosti vyžaduje? Autor říká: "Musíme se vyrovnat s tím, že nakonec to musí být naše rozhodnutí jako jednotlivců, že se nikdy dobrovolně nebudeme podílet na žádném potratu." V tomto případě je třeba, abychom si uvědomili, že je to naše rozhodnutí, že se nikdy nebudeme podílet na žádném potratu. To je jistě druh odvahy, který se líbí našemu Stvořiteli a který by měl být vzorem křesťanům na celém světě.

⁷ *The Lives of the Innocents*, s. 41, 42.

Bůh "tak miloval" nenarozené děti, že jim poskytl způsob, jak uniknout smrti. Připomínáme si, že když židovské porodní báby dostaly od faraona pokyn, aby nenechaly přežít chlapce (Ex 1:16-17), rozhodly se raději neuposlechnout a přijmout následky, než aby děti zabily. Jejich strach a věrnost Bohu byly větší než strach z faraona.

Dobro a zlo, správné a nesprávné

Pro křesťana - který uznává, že nenarozené dítě je člověk – je diskuse u konce. Zabít dítě není nikdy správné. Protože Bůh dal život, měli bychom nechat na něm, aby nám ho vzal. Je to právo, které nemáme, ať už si ho představujeme jakkoli. Musíme žít podle důsledků svého přesvědčení a nechat se jím formovat.

Jako křesťané *nesmíme zlo nazývat dobrem, ani naopak*: "PÁN pohrdá těmi, kdo osvobozují viníka a odsuzují nevinného" (Př 17:15). Máme přikázáno milovat pravdu (2 Tes 2:10) a nenávidět zlo (Ž 97:10b). Jsme varováni před zkázou, která postihne "ty, kdo říkají, že zlo je dobré a dobro zlé" (Př 5:20a). Když srovnám tyto verše Písma s tím, jak mnozí opěvují, propagují a oslavují potraty, jímá mě hrůza. Není mezi nimi žádný stud.

"Ti, kdo chtějí následovat Boží vůli, přikládají lidskému životu nejvyšší hodnotu. Než aby zabili nenarozené dítě, raději se uchýlí k útěku, skrývání a placení pokut a dobrovolně budou čelit odporu a ostrakizaci, aby zachovali život." A právě tyto kroky podnikají úžasný čínští křesťané. Jestliže Bůh zavrhuje potraty, musíme je zavrhouvat i my. Jestliže Bůh přikládá lidskému životu nejvyšší hodnotu, měli bychom ji přikládat i my. A přesto – přinejmenším jeden křesťanský autor obviňuje církev na Západě a konkrétně v USA, že se stala přívěskem světa a jako taková je církví zbabělců.⁸ Když se zamyslíme nad tím, že svobody, kterým se těšíme, nepřispívají k odvaze, zdá se, že *odvaha* mnoha Číňanů *k vlastnímu přesvědčení* je v příkrém rozporu s naším poněkud ochablým přístupem. Číňané, kteří jsou pronásledováni a zbaveni mnoha osobních svobod, se zdají být odvážnější, oddanější biblické cestě a poslušnější než my, lidé z Západu.

⁸ Matt Walsh, *Church of Cowards* (2022)

⁹ Plánované rodičovství a další organizace oznámily, že hodlají investovat 100 milionů dolarů na podporu zabíjení

Písmo od nás vyžaduje, abychom nenáviděli to, co nenávidí Bůh. "Ti, kdo milují Pána, ať nenávidí zlo" (Ž 97:10). "Bát se Pána znamená nenávidět zlo" (Př 8:13). Nemáme svobodu hřích (vraždu) ignorovat nebo k němu být lhostejní. Máme vynalézavé způsoby, jak odvrátit vlastní vinu a znecitlivět Boží hněv tím, že řekneme, že miluje hříšníka, ale nenávidí hřích. Jak tedy Přísloví uvádí mezi těmi, které Bůh nenávidí: "ruce, které zabíjejí nevinné" (Př 6:17)?

Síla pravdy

Statistiky potratů jsou nám předkládány pasivním způsobem. Zní takto: v roce 2023 bylo nahlášeno X milionů potratů. Drsnější a mučivější pravdou je, že *miliony rodičů se každoročně rozhodnou zabít své děti*.⁹

Co je zde cenné? Osobní svoboda nebo volba životního stylu? Závěr je takový, že jedině Bůh má právo brát život, protože jedině on ho dává (Dt 32:39; Job 1:2; 1 Sam 2:6). Jak bylo zdůrazněno v knize *Innocents*, vražda a prolévání nevinné krve se našemu svatému a spravedlivému Bohu budou vždy *hnusit*. A stejně tak musí být odporné i nám. Hnusí se nám potraty, nebo jsme se vůči této hrůze stali imunní?

Sečteno a podtrženo: nevinní musí být chráněni, protože jsou stvořeni k obrazu Božímu. Proto si ceníme života. "Neboť Bůh postaví před soud každý skutek, i každou skrytou věc, ať je dobrá, nebo zlá" (Kaz 12:14).

Skutky Zákona vs. dobré skutky

Carlos Xavier

Většina se shoduje na tom, že křesťanská cesta víry vyžaduje skutečné úsilí, tj. skutečné skutky ze strany věřícího. Koneckonců Ježíš řekl, že se musíme "snažit" nebo "vynaložit veškeré úsilí", abychom vstoupili do Božího království (Lukáš 13:24). Jak uvádí NET Bible: "Vynakládejte veškeré úsilí; 'Dělejte, co je ve vašich silách'; 'Usilovně pracujte'; řecky 'Bojujte'. Jde o to vynaložit maximální úsilí (BDAG 'napnout všechny nervy, abychom vstoupili'), protože dosažení vstupu do Božího království je nesmírně důležité." A Pavel nám později prikazuje, abychom "s bázní a chvěním pracovali na své spáse" (Flp 2:12).

dalších dětí při potratech a na volbu kandidátů podporujících potraty.

Tyto dobré skutky by však neměly být zaměňovány se "skutky Zákona", což je výraz, který Pavel používá v negativním smyslu ve vztahu k Mojžíšovu Zákonu (viz Řím 3:20, 28; Gal 2:16; 3:2, 5, 10, 12). Mezi skutky Zákona patří obřizka, dodržování kalendáře (týdenní sabaty, měsíční novoluní, výroční svátky) a zákony o jídle. Pavel staví Mojžíšův zákon do protikladu k "zákonu Mesiášovu", což je zákon, pod nímž jsme nyní všichni (1 Kor 9:21; Gal 6:2; viz také "zákon víry", Řím 3:27).

Proto chápeme, že "nikdo není napraven skutky Zákona", tj. Mojžíšova zákona (Gal 2:16; Řím 3:20). Nyní však "jsme Boží dílo, stvoření v Mesiáši Ježíši k dobrým skutkům, které Bůh předem připravil, abychom v nich vedli svůj život" (Ef 2:10). Je to proto, že Kristus nastolil pokoj mezi Židy a pohany a sjednotil nás tím, že zbořil zeď nenávisti, která nás oddělovala". Toho dosáhl, vysvětluje dále Pavel, tím, že "ve svém těle zrušil zákon přikázání obsažených v nařízeních" (Ef 2,14-15).

Stejně jako Pavel a sám otec víry Abraham máme být věrnými Božími spolupracovníky – nemáme konat "skutky Mojžíšova zákona", ale řídit se zákonem Mesiášovým. Jakub 2 to pěkně shrnuje, když vysvětluje, že "Abrahamova víra" spolu s jeho skutky učinila jeho víru úplnou (Jak 2:18- 26). Jinými slovy, nejde *bud'* o víru, *nebo* o skutky, ale o víru *i* o skutky.

Vytržení před soužením: Pravda, nebo past?

Anthony Buzzard

Nikdo z nás nemůže tvrdit, že se vyhnul všem doktrinárním pastem, které Satan klade na nepozorné nebo nepoučené. Mnoho let jsem upřímně věřil v Trojici, ale delší studium vše změnilo. Byl jsem také upřímným stoupencem soboty, dokud jsem si neuvědomil, že Pavel učí něco jiného (Kol 2:16-17).

Mnoho upřímných kazatelů se nechalo chytit do pasti pozoruhodné představy, která je dnes velmi rozšířená, že sedm let předtím, než Ježíš přijde, aby na zemi zřídil Boží království, přijde tiše a tajně, aby unesl věrné do nebe. Tato událost zřejmě zanechá letadla bez pilotů a způsobí, že auta bez řidičů sjedou z dálnice.

Málokdo ví, že přední teologové, mezi nimi i přední zastánci premilenialismu, cítili potřebu napsat celé

knihy, aby vyvrátili fantastickou teorii druhého a třetího příchodu Ježíše. Kniha George Ladda *The Blessed Hope* (Požehnaná naděje), kniha Alexandera Reese *The Approaching Advent of Christ* (Blížící se Kristův příchod) a kniha Roberta Gundryho *The Church and the Tribulation* (Církev a soužení) jsou klasickými díly v oblasti eschatologie a ti, kdo hledají biblickou pravdu, by se jimi měli zabývat.

Žádné biblické důkazy pro vytržení před soužením

V Novém zákoně není žádný text, který by podporoval myšlenku, že se Ježíš vrátí ve dvou etapách, které od sebe dělí sedm let. Toto učení je v teologii neznámé před rokem 1830, kdy ho v Anglii zavedli členové malé denominace zvané Brethren. Pozorně si však všimněte, že mnoho předních bratří s novým objevem nesouhlasilo a odsoudilo toto učení jako nebiblické.

Významný je verdikt Campbella Morgana, předního londýnského evangelikálního kazatele. Byl sice naučen věřit ve dvojí druhý příchod, jednou pro církev a pak s církví, ale pozdější zkoumání této teorie změnilo jeho názor. V dopise uveřejněném v *Christianity Today* (31. srpna 1959) se píše:

"Během bostonské pastorace jsem měl tu čest navštěvovat přednášky Dr. Morgana na Gordon College. Na konci jednoho sezení jsem se ho odvážil zeptat: 'Po vašem dlouhém studiu a rozsáhlém výkladu Bible, doktore Morgane, nacházíte nějaké opodstatnění pro rozdíl, který mnozí učitelé Bible činí mezi druhým příchodem Pána pro své vlastní (vytržení) a příchodem Pána se svými vlastními (Zjevení) s časovým obdobím 3½ nebo 7 let mezi těmito dvěma událostmi?'"

"Rozhodně ne!" Dr. Morgan odpověděl. "Tento názor znám velmi dobře, protože jsem ho v dřívějších letech své služby vyučoval a zahrnul ho do jedné ze svých knih s názvem *God's Method with Man* (Boží metoda s člověkem). Další studium mě však natolik přesvědčilo o chybnosti tohoto učení, že jsem skutečně vynaložil náklady na to, abych desky této knihy koupil od svého vlastního vydavatele a zničil je. Myšlenka odděleného a tajného příchodu Krista, který má odnést církev před jeho příchodem v moci a slávě, je pouhým rozmarem prorockého výkladu bez jakéhokoli biblického základu."

Kazatelé s pověstí Campbella Morgana nejsou náchylní k tak silným prohlášením, pokud pro to nemají rozsáhlé důkazy. Přesvědčení Alexandra Reese v knize *The Approaching Advent of Christ* (Blížící se Kristův příchod) není o nic méně jasné. Oba muži cítili potřebu vystoupit proti tomu, co považovali za trik, který se hraje s Bibli a podle něhož se vzkříšení mrtvých a jejich proměna v nesmrtelné spolu s žijícími křesťany přesouvá na časový okamžik oddělený a odlišný od Ježíšova příchodu ve slávě. Takový radikální zásah do biblického programu by se neměl mezi studenty Bible prosadit bez důrazného protestu.

Zloděj v noci?

O nedbalém zacházení s Bibli svědčí i to, že mnozí citují verš z 1. Tesalonickým 5:2 o "zloději v noci", jako by se nikdy neobtěžovali vyhledat si ho v kontextu. Nahlédnutí do kontextu okamžitě odhalí, že tento text neříká nic o tajném příchodu Ježíše sedm let před jeho veřejným zjevením. Verš nese ve skutečnosti zcela opačný smysl, než jaký mu dává teorie vytržení před soužením: Předpokládá se, že příchod jako zloděj se podle tohoto učení týká pouze církve, a nikoli nevěřícího světa. Podívejme se však, co se v 1. Tesalonickým 5:1-2 skutečně říká:

"Bratři a sestry, o obdobích a časech vám nemusíme psát, protože dobře víte, že **den Pána přijde jako zloděj v noci**. Když lidé říkají: 'Máme klid a bezpečí', pak na ně **přijde náhlá zkáza**... a neuniknou."

Příchod Krista jako zloděje, říká Pavel, zaskočí *nevěřící svět*. Nebude to tajná událost, která by se týkala pouze církve: "Vy však, bratři a sestry, **nejste ve tmě**, aby vás ten den překvapil jako zloděj" (1 Tes 5:4).

Vše je naprosto přímočaré. Příchod podobný zloději bude mít na nekřesťany nepříznivý dopad, protože nebudou připraveni. Je téměř neuvěřitelné, že by tyto jednoduché verše měly být použity k vymyšlení předchozí události – tajného příchodu o sedm let dříve.

Vytržení při jediném druhém příchodu

Stejně pozoruhodná je skutečnost, že Pavel právě předtím popsal chycení svatých, kteří se setkají s Ježíšem v oblacích, což je událost doprovázená "velkým křikem, hlasem archanděla a Boží polnicí" (1 Tes 4:16). Právě v souvislosti s touto událostí Pavel dále vysvětluje, že *svět* bude překvapen jako zlodějem.

Stačí číst biblický text jako jeden celek od 1 Tes 4:13 do 5:6, abychom pochopili Pavlovo poselství. Člověk, který přichází k Písmu nově, nemá s jeho pochopením žádné potíže. Tragické je, že ti, kteří by měli být zkušenější, izolují verše na podporu dvoufázového příchodu

Vyznavači příchodu před soužením rádi citují 1. Tesalonickým 4:14 jako text, který má podpořit dřívější příchod pro církev. Text však říká, že "Bůh přivede s Ježíšem ty, kteří zesnuli". Jinými slovy, Ježíš je zde viděn, jak přichází s církví, jak vzkřísil mrtvé a shromáždil je s přeživšími křesťany.

Druhý příchod rozdělený?

Vyznavači příchodu před soužením vymysleli teorii, která rozděluje druhý příchod (a také církev). Mluví o vytržení jako o události, kterou nelze zaměňovat se "zjevením". To druhé je podle nich veřejné zjevení Ježíše, ale oni očekávají, že budou vytrženi o sedm let dříve. V naději očekávají vytržení, nikoli zjevení. Novozákonní církev však zjevení očekávala. Tato teorie opět staví své stoupence do kolize s Bibli: "Nechybí vám žádný duchovní dar, když dychtivě očekáváte zjevení našeho Pána Ježíše Mesiáše" (1 Kor 1:7).

Tato teorie tvrdí, že křesťané najdou úlevu od soužení tohoto života, až Ježíš přijde tajně, aby si sedm let před svým příchodem vzal svou církev a potrestal svět. Pavel nic takového neučil. Říká nám, kdy církev nalezne úlevu od soužení:

"Bůh dá úlevu vám, kteří jste sužováni, a také nám. **To se stane**, až se Pán Ježíš zjeví z nebe se svými mocnými anděly a v plamenném ohni bude vynášet tresty těm, kdo neznají Boha a neposlouchají evangelium našeho Pána Ježíše" (2 Tes 1:7-8).

Ježíšův nástin konce věku

Stejně jako Pavel popsal shromáždění věřících a spojil tuto událost se slavným veřejným příchodem Ježíše (2 Tes 2:1-2), tak nám Ježíš také dává jednoduchý nástin Božího programu pro konec současného věku:

"Až uvidíte stát na svatém místě ohavnost, která působí zpusťování, předpovězenou prorokem Danielem - ať čtenář pochopí -, pak mají ti, kdo žijí v Judsku, utéci na hory... neboť tehdy nastane velké soužení, kterému nebude rovno od počátku světa až doposud a kterému se už nikdy nic nevyrovná... Hned po soužení

oněch dnů se zatmí slunce... a nebeská tělesa se budou třást. V té době se na nebi objeví znamení Syna člověka a všechny národy země budou truchlit. Uvidí Syna člověka přicházet na nebeských oblacích s mocí a zářivým majestátem. On vyšle své anděly s troubením [srov. 'sestoupí z nebe s hlasitým rozkazem, s hlasem archanděla a s voláním Boží polnice', 1 Tes 4:12; srov. 4:16] a shromáždí své vyvolené ze všech stran, od jednoho konce nebe a země až po druhý" (Mt 24:15, 16, 21, 29-31).

Jeden vzat a jeden ponechán

Snad nejodvážnějším ze všech pokusů rozdělit druhý příchod na dvě události oddělené sedmi lety je použití Matoušova evangelia 24:40-41: "Tehdy budou na poli dva muži; jeden bude vzat, druhý ponechán. Dvě ženy budou mlít obilí na mlýně; jedna bude vzata, druhá ponechána."

Ale kdy to je? Předchozí verš (39) vysvětluje: je to tehdy, když Syn člověka přijde do světa, který nedbá, stejně jako potopa smetla nevěřící civilizaci v Noemově době. Je to tehdy, když Ježíš přijde potrestat svět, ve kterém "jeden je vzat a jeden ponechán".

Oddělený "druhý příchod" o sedm let dříve se ukazuje jako iluze. Jak řekl Dr. Campbell Morgan: "Je to bez jakéhokoli biblického základu."

Co dalšího jste z Bible přijali jako pravdu, aniž byste ji pečlivě prozkoumali? Písmo nás varuje, že víra v to, co je falešné, povede k naší zkáze (2 Tes 2:11). Udělejte si ze studia Bible svou prioritu. Nemůžete si dovolit to nedělat.

Postskriptum k Alexandru Reesovi

Následující text obsahuje fascinující výrok autora uznávaného klasika o otázce vytržení. Jedná se o knihu *The Approaching Advent of Christ* od Alexandra Reese (1975).

Reese byl dlouhá léta presbyteriánským misionářem v Brazílii a horlivým premilenialistou. Po dvaceti letech intenzivního studia prorockých teorií a spisů se rozhodl vyvrátit názory o vytržení před soužením, které zastával a propagoval od svého mládí. Zůstal premilenialistou a futuristou, ale opustil teorii o vytržení před soužením.

Zajímavé mi přišly tyto výroky:

"Myslel jsem si, že přijímám pravdy, které jsou v Písmu tak pevně zakotveny, jako je hlavní skutečnost Kristova návratu" (str. 290).

"O to větší bylo mé rozhořčení, když jsem se dozvěděl, že náš profesor dříve v životě zastával teorie o vytržení před soužením, ale po pečlivém studiu se jich později vzdal jako nebiblických" (s. 291).

"Začal jsem znovu zkoumat Písmo" (str. 292).

"Důkladné studium Písma v souvislosti se vzkříšením mi brzy ukázalo, že postoj k vytržení před soužením, kdy vzkříšení nastane sedm nebo více let před obrácením Izraele, zničením Antikrista a zahájením Království, není nikde v Písmu vyučován, protože všude je vzkříšení umístěno do dne Pána" (str. 293).

"Premilenialismus nikdy neměl na krku větší mlýnský kámen než schéma [vytržení před soužením]" (str. 295).

"Zájmy pravdy vyžadují, aby tam, kde vidíme nesprávné učení, bylo vyvráceno a nahrazeno pravdivým" (s. 298).

Protože církev má být "oporou a základem pravdy" (1 Tim 3:15), zdá se být jasné, že chyby v našich systémech víry a učení nám neprospívají. Lehkovážná tolerance chyb v našem vlastním životě i v životě církve nám všem uškodí. Pro každého z nás proto může být jen prospěšné, abychom se ujistili, že stojíme za pravdou všeho, čemu Ježíš učil. Je pro nás osudově snadné učit proti chybám, které najdeme v jiných církvích, a obcházet problémy v naší vlastní církvi. Věřím, že problém vytržení před/po soužení lze vyřešit pečlivým zkoumáním důkazů.

Knihy Alexandra Reese může být v tomto procesu velmi užitečným nástrojem.

Evangelium o Království je pro dnešek!

Dispenzacionalista William Pettingill píše v knize *1001 Bible Questions Answered* (1997):

Dlouho jsem byl přesvědčen a učil jsem, že Velké poslání z Matouše 28:19, 20 se vztahuje především na Království, nikoli na církev. Kdybychom to měli na paměti, neměli bychom upadnout do zmatku ohledně našich pochodových příkazů... Matoušovo pověření vstoupí v platnost pro židovský ostatek poté, co bude církev uchvátna [vytržením před soužením]....

Evangelium o Království. Je to dobrá zpráva, že Bůh chce na zemi zřídit v naplnění Davidovy smlouvy (2 Sam 7:16) království, politické, duchovní, izraelské, univerzální, nad nímž bude králem Boží Syn, Davidův dědic...

V tomto evangeliu jsou zmíněna dvě 'kázání', jedno minulé, začínající službou Jana Křtitele, pokračující naším Pánem a jeho učedníky, a končící židovským odmítnutím Krále. Druhé je ještě budoucí (Mt 24:14), během Velkého soužení a bezprostředně před příchodem Krále ve slávě...

Všichni apoštolové hlásali stejné evangelium... Najdeme ho ve Starém zákoně, ani u Matouše, Marka nebo Lukáše (s. 124-125).

To je lež! Poslechněte si prosím George Ladda, když správně říká:

Někteří učitelé Bible říkají, že evangelium o Království není evangeliem spásy. Je to spíše evangelium ohlašující Kristův návrat, které bude hlášáno v době soužení židovským zbytkem po zániku církve. Tímto problémem se nemůžeme dlouze zabývat, ale můžeme zjistit, že **evangelium o Království je evangelium, které hlásali apoštolové v prvotní církvi...**

Ve Skutcích 8:12 Filip sestoupil do Samaří a kázal evangelium. *Revised Standard Version* přesně popisuje jeho poslání těmito slovy: 'kázal dobrou zprávu o Božím království'. V doslovném překladu tato slova zní: **'zvěstování** o Božím království'...

Ve Skutcích 28:23-31 "Pavel kázal Židům o Božím království, ale oni ho odmítli. Proto bylo 'tato Boží spása' poté nabídnuta pohanům... Království bylo zvěstováno Židům, a když je odmítli, bylo totéž království hlášáno pohanům. Dobrá zpráva o Božím království byla Pavlovým poselstvím jak pro Židy, tak pro pohany." (George Eldon Ladd, *The Gospel of the Kingdom*, 1988, s. 59-60).

Komentáře

- Chtěla bych vám znovu poděkovat za váš časopis, který mi pravidelně chodí každý měsíc. Dostávám ho velmi ráda. Zajímalo by mě, jestli by některý z vašich článků mohl vysvětlit váš názor na soužení a vytržení, před, v polovině nebo po soužení. – *Anglie*
Podívejte se prosím na článek The Pre-Tribulation Rapture: Truth or Trap? v tomto čísle. – Redakce

- *Focus on the Kingdom* dostávám již několik let. Chtěla jsem, abyste věděli, že tyto brožury s duchovními informacemi jsou pro mě a mého manžela úžasným darem. Vždy se od vás a samozřejmě od Barbary spolu s dalšími lidmi mnoho naučíme. V průběhu let jsme si také zakoupili několik vašich knih. Mám zkušenost, že spousta lidí dokáže učit Písmu, ale vy a Barbara máte schopnost přivést porozumění k plnému pohledu. Proto jsem vám i všem ostatním, kteří poskytují zajímavá témata do této brožury, chtěla poděkovat a dát vám všem vědět, jak velké požehnání a vliv jste měli na naše životy.“ - *Jižní Dakotq*

Odhalte chybu!

"Křesťanské učení o Trojici není v rozporu s tímto textem [Dt 6:4], i když [Šema] zahrnuje odlišné chápání pojmu trojice v Božství" (*Deuteronomium, Tyn-dale Commentary*, s. 121).

Co je to "jiné chápání"? Jak ho definujete? Pravda je šikovně zakryta a "odlišnost" je vlastně rozpor, ale není to uvedeno. Pšššt!

Millard Erickson píše, že "k vyjádření neobvyklého významu tohoto učení [o Trojici] může být nutné použít... 'logicky zvláštní jazyk'. To znamená používat jazyk tak, aby se záměrně dopouštěl gramatických chyb. Tak jsem někdy o Trojici říkal: 'On jsou tři' nebo 'Oni je jeden'"! (*God in Three Persons*, str. 270).

Všimněte si, že i slovník *Merriam-Webster* nyní uvádí, že "oni, jim a jejich" jsou přípustná zájmena pro jednu osobu!

- Každý měsíc od vás dostávám *Focus on the Kingdom* a díky tomu jsem se stal vaším studentem. Mám kompletní složku všech, které jste mi poslal, a žádný z nich nechybí. A rozumím tomu, co mám kázat: evangelium o Království. Mnoho let jsem se modlil, aby Bůh otevřel mé srdce, abych o něm měl správné pochopení. Už jako malý chlapec jsem věděl, že Bůh není Trojice. Narodil jsem se jako katolík a v patnácti letech jsem konvertoval k denominaci znovuzrozených. Všichni všude kolem jsou trinitáři. A já jsem se stal obhájcem a apologetou Trojice proti jiným náboženstvím v mé zemi. Abych svůj příběh zkrátil, jednoho dne jsem otevřel svůj notebook a uviděl jsem, jak diskutujete proti známým trinitářským duchovním, jako je James White a další. Pak jsem konečně našel

chybějící poklad, který jsem hledal. Od té doby jsem se rozhodl opustit denominaci. Trojici odmítám, protože je to pro mě pohanství, absolutní pohanství. Nyní nacházím lidi, kteří se mnou stojí na mé cestě s Bohem JHVH, jediným pravým Bohem, a jediným pravým Mesiášem, člověkem Ježíšem Kristem. Všechno toto pravdivé poznání se mi potvrdilo díky vám. – *Filipíny*

- Chtěl bych vám srdečně poděkovat za užitečné online materiály týkající se unitárního monoteismu. Zvláště poučné jsou různé prezentace na YouTube. A právě jsem dočetl vaši knihu *Jesus was Not a Trinitarian* (Ježíš nebyl trinitář), která je erudovaná a vynikající. Nejprve trochu informací o mně: Jako dítě jsem chodil do irské církve a římskokatolické školy. V pozdním mládí jsem se začal živě zajímat o Bibli a o církevní dějiny. Po dlouhém studiu a bádání – celou dobu jsem se modlil za osvětlení – jsem nabyt přesvědčení, že první Satanova lež byla v rajské zahradě, když Evě řekl, že má nesmrtelnou duši (Gn 3:4). Tento ďábelský podvod je hlavní příčinou mnoha falešných učení v "církevnictví". Jasně vidím, že mrtví spí v zemi, kajícíci budou vzkříšeni k věčnému životu v království na povrchu země a bezbožní budou proměněni v popel, aby už nikdy neexistovali. To vše je důkladně biblické! V posledních letech mě začalo zajímat, že pokud se tradiční křesťanství po 16 století tak mýlilo v nesmrtelnosti duše, nekonečných mukách atd., jaké další postbiblické/nebiblické smyšlenky nezpochybnitelně šířilo? To mě přivedlo k učení o Trojici, které jsem nikdy nedokázal pochopit. Modlil

jsem se za další osvětlení a provedl jsem rozsáhlý výzkum. Jsem blízko k tomu, abych v příštích dnech učinil oficiální prohlášení o Trojici svým přátelům. Takže ještě jednou díky za všechny online materiály! Kéž Bůh, náš Otec, a jeho Mesiáš, člověk Ježíš, dají radost a pokoj vám i vaší rodině. - *Irsko*

Asýrie a Írán v proroctvích

Ezdráš 6:22 říká: "Po sedm dní s radostí slavili svátek nekvašených chlebů, neboť Pán jim dal radost a změnil názor **krále Asýrie** na ně tak, že jim pomáhal při práci na chrámu Boha, Boha Izraele" (Ezd 6:22 NET).

V tomto verši je národ Persie, tj. Írán, nazýván "Asýrie". Asýrie, jak jsme si ukázali v našem článku "Asýrie v mesiášském proroctví" (na focusonthe kingdom.org), je nepřítelem Izraele na konci času. Jak pozoruhodné tedy je, že v našich současných zprávách stojí za násilnou opozicí vůči Izraeli Írán.

Zdá se, že hlavní aktéři, Izrael a Asýrie (Persie nebo Írán, Ezdráš 6:22), poukazují na proroctví o konci světa. Samozřejmě nestanovujeme žádná data, ale sledujte, co Írán nadále dělá.

Etničtí Židé v Izraeli, kteří ovšem nejsou věřícími křesťany, budou jako celek probuzeni k tomu, aby přijali svého i našeho Mesiáše a uvěřili mu, který již přišel a přijde znovu při své parousii (druhém příchodu). Nezapomeňte, že ho Židé zabili, a musí toho litovat.

Nakonec se ostatek nyní neobracených Židů vzpamatuje a uvěří, že Ježíš byl a je Mesiáš, a tak uvěří a zamilují si pravdu, aby byli spaseni (2 Tes 2:10; viz také kapitoly 9-11 Římanům). Kéž přijde Tvé království!